

twee met koppelbussen waarna ik het geheel met touw verbind. Zeer eenvoudig, goedkoop en makkelijk op te bergen in de vliegerhoes. Kortom, mijns inziens de meest elegante oplossing. Denk er overigens aan bij de grotere diameters ook binnenbussen te gebruiken om breuk te voorkomen. De vlieger vliegt goed. Door het verminderde oppervlak trekt hij minder dan normaal en is daarom in stevige wind goed te hanteren. Bij echt harde wind neemt de vlieghoek echter af en buigen de stokken beangstigend ver door. Mijn conclusie is dat bij deze variant zich eigenlijk teveel stof aan de buitenkant van de vlieger bevindt waardoor in harde wind het geraamte teveel doorbuigt en tenslotte bij de koppelstukken zal breken. Een oplossing tegen dit te ver doorbuigen en breken van de ligger zou kunnen zijn de uiteinden daarvan in de toom op te nemen. De vlieger kan dan niet verder doorbuigen. Kortom, een leuke variant voor de verzameling maar geen echte stormvlieger in de ware zin van het woord.

Voortbordurend op bovenstaande conclusie besloot ik, uitgaande van de originele zeskant, meer stof aan de buitenzijde te verwijderen. Als randvoorwaarde stelde ik daarbij dat van hetzelfde geraamte gebruik moest worden gemaakt. De voor de hand liggende vorm was dus een ster. Zoals uit de tekening blijkt kon ik het niet nalaten,

toch een vrij grote opening in het midden van de vlieger uit te sparen. De stof is nu echter beter verdeeld over het geraamte waardoor de doorbuiging veel minder is.

Bij de eerste testvlucht bleek dat de vlieger bij uitrusting met een normale drievoudige toom, niet of nauwelijks vliegt. De juiste oorzaak is mij niet bekend. Ik vermoed evenwel dat dit veroorzaakt wordt door de flexibiliteit van het geraamte, nu aan de randen zoveel stof verwijderd is. Bij toepassing van een drievoudige toom worden de beide bovenste hoekpunten, waaraan de toom bevestigd is, door de winddruk naar elkaar toe gebogen. Deze vervorming van de vlieger komt het vlieggedrag uiteraard niet ten goede. Dit probleem kan eenvoudig worden opgelost door een spantouw langs de hoekpunten. Ik heb het drievoudige toom vervangen door een tweevoudig toom, waarbij het midden van de vlieger en een hoekpunt als toompunten worden gebruikt. Boven genoemd spantouw wordt dan overbodig. Het hoekpunt waaraan de toom bevestigd wordt heeft dan wel de neiging iets naar voren te buigen. Dit heeft naar mijn idee geen nadelige invloed op het vlieggedrag.

Ik heb dit laatste ontwerp nog niet echt in harde wind opgelaten, maar verwacht goede resultaten.

Roel de Bruin, Maarsen.